

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
118

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N.Δ. 218. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. 1204)1949 «περὶ ἐπανιδρύσεως Σχολῆς Τεχνικῆς Ἑκπαιδεύσεως Ἀξ)κῶν Μηχανικοῦ». 1
- N.Δ. 219. Περὶ προσλήψεως ὑπαλλήλων τῆς Δ.Ε.Θ. ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν. 2
- N.Δ. 220. Περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν τινῶν τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως. 3
- N.Δ. 221. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 15.2.1969 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε.» 4
- N.Δ. 222. Περὶ καταβολῆς τόκων καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων ἐκ χρηματοδοτήσεως ἔργων δημοσίων ἐπενδύσεων. 5
- N.Δ. 223. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ψηφίσματος ΚΗ' 1947 μέχρι 30.6.1971. 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 218

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. 1204)49 «περὶ ἐπανιδρύσεως Σχολῆς Τεχνικῆς Ἑκπαιδεύσεως Ἀξ)κῶν Μηχανικοῦ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1204)1949 «περὶ ἐπανιδρύσεως Σχολῆς Τεχνικῆς Ἑκπαιδεύσεως Ἀξ)κῶν Μηχανικοῦ», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς Τεχνικῆς Ἑκπαιδεύσεως Ἀξ)κῶν Μηχανικοῦ ἀποτελεῖται ἐξ Ἀξ)κῶν ἐν ἐνεργείᾳ διοριζομένων διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ Στρατοῦ καὶ ἐξ ἰδιωτῶν ἢ ἐν ἀποστρατείᾳ Ἀξ)κῶν διοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης προτάσει εἰς ἀμοτέρως τὰς περιπτώσεις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς».

Ἄρθρον 2.

Οἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης γενόμενοι διορισμοὶ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐξ ἰδιωτῶν τῆς Σχολῆς Τεχνικῆς Ἑκπαιδεύσεως Ἀξ)κῶν Μηχανικοῦ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 1204)1949 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, θεωροῦνται ἔγκυροι.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1969

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΕΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΔΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΤΚΑΣ ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΥ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 219

(2)

Περὶ προσλήψεως ὑπαλλήλων τῆς Δ.Ε.Θ. ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν καθ' ἑκαστον ἔτος ἐκτάκτων εἰς προσωπικὸν ἀναγκῶν τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης (διὰ προπαρασκευῆν, λειτουργίαν καὶ ἐκκαθάρισιν ἐκάστης περιόδου τῆς Ἐκθέσεως) ἐπιτρέπεται, καθ' ἑκαστον ἔτος καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα δύο μηνῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως καὶ ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ἡ πρόσληψις ὑπαλληλικῶν καὶ ἐργατοτεχνικῶν προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ὠρισμένου χρόνου ὡχὶ μακροτέρου τοῦ τριμήνου δι' ἓνα ἑκαστον τῶν προσληφθησμένων. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὡς ἄνω προσληφθησμένου προσωπικοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τριακοσίους πενήτηντα (350) καθ' ἑκαστον ἔτος ἢ δὲ πρόσληψίς του θὰ γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βορείου Ἑλλάδος, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης.

Άρθρον 2.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν, διὰ τὸ ἔτος 1969, ἐκτάκτων ἀναγκῶν λειτουργίας τῆς Β' Διεθνούς Συναντήσεως Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως (ΔΙ.Σ.Π.Α.) ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βορείου Ἑλλάδος τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, ἡ ἐξίτη:

Δέκα (10) διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρις ἐννέα (9) μηνῶν.

Πέντε (5) διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρις τριῶν (3) μηνῶν.

Δέκα πέντε (15) διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρις ἐνὸς (1) μηνός.

Άρθρον 3.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, ἃς δημιουργεῖ ἡ ἀνέγερσις ἐπείγοντως νέων κτιρίων εἰς τὰς σημερινὰς ἐγκαταστάσεις Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ ἡ ἀπὸ αὐτῆς μελέτη τῆς ἀποφασισθείσης μεταφορᾶς τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς εἰς νέαν θέσιν, ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ὡς ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῆς Δ.Ε.Θ. κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βορείου Ἑλλάδος τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ἐνὸς διπλωματούχου πολιτικοῦ μηχανικοῦ, ἐνὸς διπλωματούχου ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1970.

Άρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1969

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 220

Περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν τινῶν τοῦ Ὑπουργείου
Προεδρίας Κυβερνήσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Α'. Ἀναγκωρίζονται ὡς δημόσια ἐξόδα αἱ κάτωθι ἀναφερόμεναι δαπάναι ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἀφορῶσαι παρελθόντα οἰκονομικά ἔτη, δι' ἃς εἴτε δὲν παρεσχέθη ἡ προηγουμένη κατὰ Νόμον ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς πραγματοποιήσιν των, εἴτε ἐπραγματοποιήθησαν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου προϋπολογισμοῦ πιστώσεων, ὡς καὶ ἡ ἐγγραφή τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τούτων ἀπαιτουμένων πιστώσεων ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὡς ἐξῆς:

1. Ἐκ τοῦ οἴκον. ἔτους 1965	δραγ.	6.414
2. " " " " 1966	"	113.460
3. " " " " 1967	"	98.849
4. " " " " 1968	"	1.795.463

Β'. Ἡ ἀνάλυσις τῶν ἐγκρινομένων ποσῶν κεχωρισμένως κατὰ φορέα καὶ κωδικὸν ἀριθμὸν διὰ τὰ οἴκον. ἔτη 1965, 1966, 1967 καὶ 1968 ἐξ οὗ προέρχονται ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

1. Ἐκ τοῦ οἴκον. ἔτους 1965:

Εἰδ. Φορεὺς 10—330—5101: «Ἀγορὰ ἡ ἐνοικίαισις κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ ἐγχρώμων τοιούτων μικρᾶς διαρκείας καὶ δαπᾶναι ἐν γένει παραγωγῆς καὶ συντηρήσεως τούτων» δογ. 6.414

2. Ἐκ τοῦ οἴκον. ἔτους 1966:

Εἰδ. Φορεὺς 10—100—1199: «Διάφοροι προμήθειαι» " 113.460

3. Ἐκ τοῦ οἴκον. ἔτους 1967:

Εἰδ. Φορεὺς 10—100—1199: «Διάφοροι προμήθειαι» " 81.636

Εἰδ. Φορεὺς 10—310—0824: «Μεταφορὰι ἀγαθῶν» " 3.199

Εἰδ. Φορεὺς 10—330—1739: «Πραμθεῖα φωτογραφικοῦ καὶ φωτοτυπικοῦ ὕλικου μὴ εἰδικῶς κατονομαζομένου» " 14.014

4. Ἐκ τοῦ οἴκον. ἔτους 1968:

Εἰδ. Φορεὺς 10—110—0823: «Μεταφορὰι λοιπῶν προσώπων» " 56.350

Εἰδ. Φορεὺς 10—210—0824: «Μεταφορὰι ἀγαθῶν» " 1.724.873

Εἰδ. Φορεὺς 10—230—0824: «Μεταφορὰι ἀγαθῶν» " 14.240

Άρθρον 2.

Ἡ ἐγκρίσις τῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν Νόμος δαπανῶν, ὡς δημοσίων ἐξόδων προϋποβάλλεται ὅτι αἱ ἀναγκαῖαι ἀπαιτήσεις

δεν θὰ ἔχωσιν ὑποκύψει εἰς τὴν κατὰ τὰς χεῖμας διατάξεις παραγραφὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1969

Ἐν Ὄνματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΙΩΑΝΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ εἰδέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΗΔΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 221

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 15.2.1969 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνόμου Ἑταιρείας «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε.».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1969 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἀνωνόμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» Α.Ε. ἥς τὸ κείμενον ἔπεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν ὡς ἀκολουθῶς:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1969 μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἐνὸς ἐκπροσωπούμενου ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ Ν. Μακαρέζου καὶ Βιομηχανίας Κ. Κυπραίου ἀποκαλουμένου τοῦ λοιποῦ τὸ «Δημόσιον» καὶ ἀφ' ἐτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἀνωνόμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ» Α.Ε. ἐκπροσωπούμενης ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου Ἰακώβου Μαρσαντίζ (Jacques Marchandise) δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς καὶ ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ληφθείσης κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 14 Δεκεμβρίου 1968, ἀπόσπασμα τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν παρούσαν, ἀποκαλουμένης τοῦ λοιποῦ ἡ «Ἑταιρεία», συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς:

Προοίμιον

Οἱ συμβαλλόμενοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 1 τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1960 Συμβάσεως, κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 4110/1960, ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τῆς ἀπὸ 11 Μαρτίου 1966 Συμβάσεως συμβιβασμοῦ, λαμβά-

νοντες δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ δυνάμει τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως ἱδρυσὶς καὶ λειτουργία τοῦ ἐργοστασίου ἀλουμινίου καὶ ἀλουμίνας ἀποτελεῖ οὐσιώδη παράγοντα τῆς οἰκονομικῆς προόδου τῆς Χώρας καὶ ὅτι ἡ περαιτέρω συμφώνως μετὰ τὰς ἀπὸ 30-1-67, 20-11-68 καὶ 10-12-68 αἰτήσεις τῆς Ἑταιρείας ἐπέκτασις ἐργοστασίου θέλει συντελέσει εἰς ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ὡς καὶ εἰς ἀξιόλογον ἐνίσχυσιν τῶν ἐξαγωγῶν, ἀποφασίζουσιν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ προγράμματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 - 2 τοῦ Β.Δ. 84/1969 ἐπέκτασιν τοῦ ἐργοστασίου ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὁρους καὶ προϋποθέσεις:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἔχει ὡς ἀντικείμενον καὶ σκοπὸν τὴν μερίμνη, ὑπὸ τὴν εἰθύνην καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείας, ἐπέκτασιν τῶν ἐν Ἀγίῳ Νικολάῳ Βοιωτίας ἐγκαταστάσεών της, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φθάσῃ ἡ παραγωγικὴ δυναμικότης αὐτῶν εἰς παραγωγὴν τῆς τάξεως τῶν 320.000 τόννων ἀλουμίνας καὶ 90.000 τόννων ἀλουμινίου ἐτησίως. Νεώτεραι αὐξήσεις τῆς παραγωγῆς θέλουν ἀντιμετωπισθῇ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ὅταν αὕτη κρίνῃ ὅτι αἱ γενικαὶ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ὡς καὶ αἱ εἰδικαὶ συνθῆκαι εἶναι ἱκανοποιητικά.

2. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἀπαιτούμενων κεφαλαίων διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προβλεπομένων αὐξήσεων παραγωγῆς ὑπολογίζεται εἰς δολλάρια ΗΠΑ περίπου 14.700.000, ἐξ ὧν δολλάρια ΗΠΑ μέχρις 8.500.000 εἰς συνάλλαγμα εἰσαχθησόμενον κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 84/1969.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 9 τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1960 συμβάσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 4110/1960, τὸ Δημόσιον, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικῆς δυναμικότητος τῆς Ἑταιρείας, κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῷ 1 ὀριζόμενα, θ' ἀκολουθῇ πολιτικὴν τείνουσαν νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ προτεραιότητα ὑπὲρ αὐτῆς, τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῆς εἰς βωξίτην ποσότητος 10.000.000 τόννων ἐκμεταλλευσίμων δὲ οἰκονομικῶς ὑπὸ ὁμαλᾶς συνθήκας, ἀνταποκρινομένας εἰς τοὺς βιομηχανικοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ ποσότης αὕτη τῶν 10.000.000 τόννων βωξίτου, θὰ δύναται νὰ μειῶται κατὰ τὰς βεβαίας ποσότητας βωξίτου, ἐχούσας τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ιδιότητας, αἵτινες θὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» ὑπὸ ἐπιχειρήσεων εἰς ἃς αὕτη θὰ συμμετεῖχε κατὰ 51% τοῦλάχιστον.

Δι' ἐκάστην τῶν ἐπεκτάσεων τῆς παραγωγῆς ἀλουμίνας μέχρι δυναμικότητος τῆς τάξεως τῶν 500.000 τόννων ἐτησίως, ἥτις θὰ ἀπεφασίζετο μελλοντικῶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, τὸ Δημόσιον θὰ λαμβάνῃ μέτρα ἀνάλογα πρὸς ἐκεῖνα ἅτινα προβλέπονται ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ κατὰ προτεραιότητα δὲ πάντοτε ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὴν τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ ἀπαραίτου βωξίτου. Αἱ ἐν λόγῳ ποσότητες βωξίτου θὰ δύνανται νὰ μειωθοῦν ἐφ' ὅσον συντρέξουν αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προϋποθέσεις.

2. Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὴν Ἑταιρείαν προοριζομένου βωξίτου ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς μέσης σταθμικῆς ἐξαγωγικῆς τιμῆς FAS κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἐλληνικοῦ βωξίτου τῆς αὐτῆς ποιότητος, ἐφ' ὅσον αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ ἐν λόγῳ τριμήνου ἀνέρχονται τοῦλάχιστον εἰς 100.000 μετρικοὺς τόννους. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ὅρος οὗτος δὲν πληροῦται, λαμβάνεται ὡς βᾶσις τὸ προηγούμενον τρίμηνον καθ' ὃ αἱ ἐξαγωγαὶ ἐφάσταν τὴν ἄνω ποσότητα, ἐὰν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο προηγούμενων τριμήνων ὁ ἀνωτέρω ὅρος δὲν πληροῦται, θὰ λαμβάνεται ὡς βᾶσις ἡ μέση σταθμικὴ τιμὴ τῶν 2 τούτων τριμήνων.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐὰν ἡ Ἑταιρεία δὲν δύναται νὰ ἐφοδιασθῇ δι' ἐλληνικοῦ βωξίτου, ἐκμεταλλευσίμου οἰκονομικῶς ὑπὸ ὁμαλᾶς συνθήκας ἀνταποκρινομένας εἰς τοὺς βιο-

μηχανικούς αυτής σκοπούς ή δι' οιονδήποτε άλλον λόγον, θα δύναται ελευθέτως να εισάγη εκ του εξωτερικού βωξίτην αναλόγως των αναγκών αυτοίς, μη απαιτούμενης προς τοῦτο ειδικῆς τιμῆς ἀδείας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαγωγῶν καὶ εἰσαγωγῶν περὶ ὧν τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 τῆς ἀπὸ 27-8-1960 Συμβάσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 4110/60.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 16 τῆς Συμβάσεως τῆς 27 Αὐγούστου 1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη χωρεῖ διὰ ποσὸν δικαιωμάτων ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τὸ προκύπτειν ἐκ τοῦ ποσοστοῦ 2% ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ ἀλουμίνιου καὶ τῆς ἀλουμίνης, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἰδιοχρησιμοποιηθείσης ἀλουμίνης, ἡ τιμὴ τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται βάσει τῆς τιμῆς διαθέσεως αὐτῆς».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως προστίθεται ἡ ἑξῆς φράσις: «Αἱ κατὰ τὴν παρῶσαν παράγραφον ἀπαλλαγὰι ἀφοροῦν καὶ τοὺς τόκους τῶν δανείων ἢ πιστώσεων τῶν ἀπαλλασσομένων πάσης φύσεως φόρων».

3. Αἱ ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς 27 Αὐγούστου 1960 προβλεπόμεναι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ἑταιρείας φορολογικαί, δασμολογικαὶ κλπ. ἀπαλλαγὰι ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἡδὴ ἀνεγερθέντος καὶ τυχὸν ἐπεκταθισμένου οἰκισμοῦ θεωρουμένου ἀφ' ἧς ἀνηγγέρθη ὡς ἐν αἰοῦ τμήματος τοῦ ἐργοστασίου.

4. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν λέξεων «πρώτων ὑλῶν καὶ βοηθητικῶν τοιούτων κλπ» τοῦ ἄρθρου 18 παράγραφος 1 τῆς Συμβάσεως τῆς 27 Αὐγούστου 1960 εἶναι ὅτι περιλαμβάνονται τὰ ἀνταλλακτικά, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ἐξαρτήματα καὶ ἐν γένει πᾶν ἀναγκαῖον ὑλικὸν ἢ χρησίμον διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου.

5. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς λέξεως «δασμοῦ» εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 19 τῆς αὐτῆς συμβάσεως εἶναι ὅτι περιλαμβάνεται ὁ δασμὸς ἀντιντάμπιγκ ὡς καὶ πᾶσα εἰσφορά οἰασδήποτε μορφῆς ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν.

6. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1960 Συμβάσεως εἶναι ὅτι πᾶσαι αἱ ὑπὸ διατάξεων τῆς προβλεπόμεναι φορολογικαὶ μειώσεις καὶ ἀπαλλαγὰι εἶναι ἀντικειμενικαί.

Ἄρθρον 4.

1. Ρητῶς ὡς ἐκ περισσοῦ συνομολογεῖται, ὅτι καθ' ἃ προκύπτει σαφῶς ἐκ τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1960 Συμβάσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 4110/60 ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τῆς ἀπὸ 11 Μαρτίου 1966 Συμβάσεως συμβιβασμοῦ, τὰ ἐκ τῶν συμβάσεων τούτων πάσης φύσεως δικαιώματα, φορολογικὰ ἢ ἄλλαι διευκολύνσεις καὶ ἀπαλλαγὰι αἱ ἀναγνωριζόμεναι εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται ὡς ἔχουν ἡ ἀναλογικῶς, κατὰ περίπτωσιν, λόγῳ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, τὸσον ἐπὶ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὅσον καὶ ἐπὶ πάσης μελλούσης ἐπεκτάσεως τῆς δυναμικότητος τοῦ ἐργοστασίου ὡς καὶ πάσης διαρρυθμίσεως ἢ ἀνακαινίσεως τοῦ ἐργοστασίου αὐτῆς.

2. Αἱ ἐκάστοτε ἐπεκτάσεις, διαρρυθμίσεις καὶ ἀνακαινίσεις κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς πρῶται ἐγκαταστάσεις ὅπου δὲ προβλέπονται χρονικοὶ περιορισμοὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν ἢ ἄλλων διευκολύνσεων καὶ ἀπαλλαγῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1960 Συμβάσει εἰς τὰς πρώτας ἐγκαταστάσεις, οὗτοι νοοῦνται μέχρι λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐκάστοτε ὀριζομένης διὰ τὴν εἰσαγωγὴν κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν τοιούτων ἐπεκτάσεων διαρρυθμίσεων ἢ ἀνακαινίσεων.

3. Ἡ περίπτωσις τοῦ ἐδαφ. γ' τῆς παραγράφου 5 τῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ 11 Μαρτίου 1966 συμβάσεως, ἀναφερομένη εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγρ. 1 τῆς συμβάσεως ταύτης δυναμικότητα παραγωγῆς

τῆς τοῦ ἐργοστασίου 200.000 τόνων ἀλουμίνης ἐτησίως, ἐφαρμόζεται μέχρι τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν 200.000 τόνων ἐτησίως καὶ τοῦτο μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑταιρείας τῶν ὑφισταμένων καὶ τῶν δημιουργουμένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Δὲν ἐφαρμόζεται ὅθεν αὕτη διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τῶν 200.000 τόνων ἐτησίως παραγομένης ποσότητος ἀλουμίνης. Κατὰ τὰ λοιπά, αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 5 τῆς Συμβάσεως τῆς 11 Μαρτίου 1966 δὲν τροποποιοῦνται.

4. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν Β.Δ. 584/1960, 43/1965, 512/1966, 113/1967 καὶ 84/1969 ἐφαρμόζονται ὅπως ὁδηγοῦν καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ὡς συμβατικά, ῥητῇ, θεωρούμεναι ὡς ἐξ ὁλοκλήρου περιεχόμεναι ἐν τε τῇ παρούσῃ καὶ τῇ ἀπὸ 27-8-1960 Συμβάσει ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς ἀπὸ 11-3-1966 τοιαύτης καὶ ἰσχύουσας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑταιρεία δικαιούται νὰ ἐξάγῃ συνάλλαγμα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὴν πληρωμὴν ἐτησίως κερδῶν ἀναλογούντων εἰς τὸ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέν τμήμα τοῦ κεφαλαίου, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοιαῦτα κέρδη καὶ τοῦτο ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μὴ ἐπαναπατρισθὲν μέρος τοῦ ἐν λόγῳ κεφαλαίου, μέχρι 12%.

β) Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἐπαναπατρισθὲν μέρος μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ 8% τῆς εἰς ξένον νόμισμα τιμῆς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαχθέντων προϊόντων τῆς Ἑταιρείας πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ κλάσμα ἔχον ὡς ἀριθμητὴν τὸ ἐπαναπατρισθὲν μέρος τοῦ ρηθέντος κεφαλαίου καὶ ὡς παρονομαστὴν τὸ σύνολον τοῦ μέρους τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντος μετοχικοῦ κεφαλαίου.

Ἡ ἐξαγωγή τοῦ συναλλάγματος εἰς τὴν περίπτωσιν, α' θὰ διενεργῇται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ εἰσῆχθησαν τὰ κεφάλαια. Ἡ ἐξαγωγή τοῦ συναλλάγματος εἰς τὴν περίπτωσιν β' θὰ διενεργῇται κατ' ἀναλογίαν τῶν κτηθέντων νομισμάτων ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑταιρείας ἀπαραίτητος ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια πέραν τῆς προβλεπομένης τοιαύτης ὑπὸ τῆς μετὰ τῆς Δ.Ε.Η. ὑπογραφείσης Συμβάσεως τῆς 25ης Ἰουνίου 1960 καὶ τροποποιηθείσης κατὰ τὴν 11ην Μαρτίου 1966, θὰ παρέχεται ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. βάσει τῆς ἀπὸ 14-2-1969 συμβάσεως μετὰ τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τῆς Ἑταιρείας. Τὸ Δημόσιον ἔχον πλήρη γνῶσιν τῆς Συμβάσεως ταύτης καὶ τῆς ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1960 τοιαύτης τροποποιηθείσης κατὰ τὴν 11ην Μαρτίου 1966 ἐγγυᾶται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναλαμβανόμενων ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ὑποχρεώσεων βάσει τῶν ἐν λόγῳ Συμβάσεων.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ παρέχῃ ἐκ τῶν πηγῶν Μαυρονερίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐφ' ὅσον διάστημα θὰ τὸ ἐξήτει αὕτη 450 μ3 ὡριαίως ὕδατος ἐπὶ καταβολῇ 75 λεπτῶν κατὰ ἀποκομιζόμενον ὑπ' αὐτῆς κυβικὸν μέτρον ὕδατος. Ἡ σχετικὴ αἰτήσις τῆς Ἑταιρείας δύναται ν' ἀφορᾷ ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον καὶ νὰ ὀρίζεται ἐφ' ἀπαξ ἢ διαδοχικῶς, ἀλλὰ πρέπει αὕτη νὰ ἀποκλείῃ ἐκτὸς περιπτύξεως ἀνωτέρας βίας, τὴν μετὰ τῆς 15 Μαρτίου καὶ 1' Οκτωβρίου ἐκάστου ἔτους χρονικὴν περίοδον. Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ὀφειλομένη ἐπιβάρυνσις θὰ ἀναπροσαρμόζεται βάσει τῆς κατὰ μ3 τιμῆς ὕδατος βιομηχανικῆς χρήσεως διὰ τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν, χωρὶς ἡ διαφοροποίησις τῆς νὰ δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ 15% κατὰ πενταετίαν καὶ τὸ 5% ἐτησίως.

Ἄρθρον 8.

Τὰ εὐεργετήματα, ἀπαλλαγὰι καὶ λοιπαὶ διευκολύνσεις αἰτινες προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Ν. 4171/61, καθ' ὃ μέτρον συνιστῶσιν εὐνοϊκώτερον καθεστῶς τοῦ δυνάμει τῶν ἀπὸ 27-8-1960 καὶ 11 Μαρτίου 1966 συμβάσεων καὶ τῆς παρούσης ἀναγνωρισθέντος, ἐφαρμόζονται τὸσον ἐπὶ τῆς ἐπεκτάσεως περὶ ἧς ἡ παρούσα σύμβασις ὅσον καὶ ἐπὶ πάσης μελλούσης ἐπεκτάσεως τῆς δυναμικότητος τοῦ ἐργοστασίου καὶ πάσης διαρρυθμίσεως ἢ ἀνακαινίσεως τοῦ ἐργοστασίου αὐτῆς, ἐφ' ὅσον αὗται θὰ πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τοῦ Νόμου τούτου.

"Άρθρον 9.

1. Αί διατάξεις της παρούσης και των εν άρθρω 4 της παρούσης αναφερομένων συμβάσεων, άσχετως χρόνου διαρκείας της Έταιρείας παραμένουν εν ισχύϊ μέχρι λήξεως της διαρκείας Συμβάσεως της 27-8-1960 ως έτροποποιήθη υπό της από 11-3-1966 τοιαύτης.

2. Η διάρκεια της Συμβάσεως της 27 Αυγούστου 1960 μεταξύ του Δημοσίου και της Έταιρείας περιοριθεΐσα κατ' εφαρμογήν των συμφωνιών της από 11 Μαρτίου 1966 εις 29 έτη από της 31 Μαρτίου 1967, παρατείνεται επί μίαν πενταετίαν ήτοι μέχρι 31 Μαρτίου 2001.

Είς ήν περίπτωσην ή Έταιρεία θά προέβαινε πρό του 1978, έφ' άπαξ ή διαδοχικώς, εις έπαύξην των εγκαταστάσεων της παραγωγικής αυτής δυναμικότητας άλουμίνας ή άλουμινίου, ήτις θ' άπήτει νέας επενδύσεις τουλάχιστον 10 εκατομμυρίων δολλαρίων, ή διάρκεια αυτών θά παρετεινέτο διά μίαν εισέτι βετίαν λήγουσα την 31 Μαρτίου 2006.

Είς την τελευταίαν ταύτην περίπτωσην ή έν άρθρω 2 παράγρ. 1 της παρούσης αναλαμβανομένη υπό του Δημοσίου υποχρέωσις διά τόν έφοδιασμόν της Έταιρείας εις βωξίτην δέν θά ισχύη διά την τελευταίαν δεκαετίαν της ισχύος της συμβάσεως, μη θιγομένων των διατάξεων των παραγρ. 1 και 2 του άρθρου 9 της Συμβάσεως της 27 Αυγούστου 1960.

"Άρθρον 10.

Πάσα έκ της παρούσης Συμβάσεως διαφορά, διένεξις ή διαφωνία, άναφυομένη μεταξύ του Δημοσίου και της Έταιρείας έκ της εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως και άφορώσα την έκτέλεσιν ή έρμηνείαν των όρων αυτής και την έκτασιν των έκ ταύτης δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των μερών, λύεται άποκλειστικώς διά διαιτησίας κατ' άς διατάξεις του άρθρου 28 της Συμβάσεως της 27-8-1960 της κυρωθείσης διά του Ν.Δ. 4110/1960.

"Άρθρον 11.

1. Η παρούσα Σύμβασις συνετάχθη εις την Έλληνικήν και Γαλλικήν γλώσσαν.

«Διά την έρμηνείαν των διατάξεων της Συμβάσεως και τά δύο κείμενα είναι της αυτής ισχύος».

2. Διά την κατάρτισιν της παρούσης συμβάσεως δέν έφαρμόζονται αί διατάξεις του Ν. Διατάγματος 3026/1954.

3. Η παρούσα Σύμβασις θέλει κυρωθῇ νομοθετικώς και ή ισχύς αυτής, έφ' όσον δέν όρίζεται άλλως έν αυτή, θ' άρχηται από της δημοσιεύσεως εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως του Κυρωτικού Νόμου.

4. Πάσαι αί διατάξεις αυτής από της νομοθετικής κυρώσεως κτώνται και ισχύν νόμου.

Διά τὸ Έλληνικόν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοί

Συντονισμοῦ
N. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Βιομηχανίας
K. ΚΥΠΡΑΙΟΣ

Διά τὴν «ALUMINION THS EΛΛAΔOΣ»
BIOMHXANIKHN KAI EMΠOPIKHN A.E.
J. MARCHANDISE

CONVENTION

A Athènes, le 15 février 1969,

Entre

L'Etat Hellénique - représenté par les Ministres de la Coordination Monsieur Nicolas Makarezos, et de l'Industrie Monsieur Constantin Kypraios - ci-après dénommée «l'Etat».

d'une part.

Et

La Société Anonyme sous la dénomination «ALUMINIUM DE GRECE» Société Anonyme Industrielle et Commerciale, ayant son siège à Athènes - représentée, en vertu de l'article 18 de ses Statuts et de la décision prise par le Conseil d'Administration au cours de sa séance du 14 décembre 1968 dont un extrait est annexé à la présente, par Monsieur Jacques Marchandise, Président du Conseil d'Administration - ci - après dénommée «la Société».

d'autre part.

il a été convenu et arrêté ce qui suit :

Preamble

Les contractants, vu l'article 1 § 1 de la Convention du 27 août 1960, ratifiée par le Décret - Loi 4110/1960, ainsi qu'elle a été complétée par la Convention de compromis du 11 mars 1966, tenant compte du fait que l'implantation et le fonctionnement de l'usine de production d'aluminium et d'alumine en vertu de ladite Convention constitue un facteur important du développement économique du pays, et que l'extension de l'usine, selon les requêtes en date du 30 janvier 1967, du 20 novembre 1968 et du 10 décembre 1968 de la Société, contribuera au développement de la production nationale ainsi qu'à une augmentation notable des exportations, décident, dans le cadre du programme du développement économique du pays, l'extension de l'usine selon les articles 1 et 2 du Décret Royal 84/1969 aux clauses et conditions suivantes :

Article 1.

1. La présente Convention a pour objet et pour but l'extension, aux soins, sous la responsabilité et pour compte de la Société, de ses installations à Saint Nicolas, Béotie, de manière que leur capacité atteigne une production de l'ordre de 320.000 tonnes d'alumine et 90.000 tonnes d'aluminium par an. De nouvelles augmentations de production seront envisagées par la Société lorsqu'elle jugera que les conditions économiques générales et les conditions spécifiques sont satisfaisantes.

2. Le montant total des capitaux requis pour la réalisation des augmentations de production visées au paragraphe précédent, est estimé à \$ 14 700 000 environ, dont \$ 8.500.000 au plus en change à être importé selon les dispositions spéciales de l'article 3 du Décret Royal 84/1969.

Article 2.

1. Sous réserve de l'application des dispositions de l'article 9 de la Convention du 27 août 1960 ratifiée par le Décret - Loi 4110/1960, l'Etat, aux fins de réalisation des capacités de production de la Société, aux termes de l'article 1, suivra une politique, et cela en tout cas par priorité au profit de la Société, tendant à assurer à celle - ci un approvisionnement en bauxite d'une quantité de 10 millions de tonnes exploitables économiquement dans des conditions normales répondant à ses buts industriels. Ce tonnage de 10 millions de tonnes de bauxite pourra être réduit des quantités certaines de bauxite ayant les mêmes qualités et mises à la disposition d'Aluminium de Grèce par des entreprises dans lesquelles la Société participera pour le moins à 51 %.

Pour chacune des extensions de production d'alumine jusqu'à une capacité de l'ordre de 500.000 tonnes par an, qui pourrait être décidée à l'avenir par la Société, l'Etat prendra des mesures analogues à celles visées au présent paragraphe, par priorité au profit de la Société et cela pour lui assurer l'approvisionnement de bauxite nécessaire. Ces quantités de bauxite pourront être réduites dans les mêmes conditions que celles prévues à l'alinéa précédent.

2. Le prix de la bauxite destinée à la Société ne pourra en aucun cas être supérieur au prix moyen pondéré d'exportation FAS pendant le dernier trimestre d'une bauxite grecque de même qualité, pourvu que les exportations pendant ce trimestre s'élèvent à 100.000 tonnes métriques au minimum. Au cas où cette condition ne serait pas remplie, on prendra pour base le dernier trimestre au cours duquel les exportations ont atteint ce chiffre et, si au cours des deux trimestres précédents cette condition n'a Pas été remplie, on prendra pour base le prix moyen pondéré de ces deux trimestres.

3. En tout état de cause, si la Société ne peut pas s'approvisionner en bauxite grecque, exploitable économiquement dans des conditions normales répondant à ses buts industriels ou pour une autre raison quelconque, elle pourra importer librement de l'étranger de la bauxite selon ses besoins, aucun permis spécial n'étant requis à cet effet.

4. Les dispositions des § 2 et 3 du présent article s'appliqueront, à partir de la ratification de la présente, aussi aux exportations et importations visées aux alinéas 3 et 4 de l'article 9 de la convention du 27 août 1960 ratifiée par le Décret-Loi 4110/1960.

Article 3.

1. L'alinéa b du troisième paragraphe de l'article 16 de la Convention du 27 août 1960 est remplacé comme suit :

Cette exemption est accordée pour un montant de droits égal à la somme résultant du pourcentage de 2 % du chiffre d'affaires d'aluminium et d'alumine ainsi que de la valeur de l'alumine employée par la Société elle-même, dont le prix est calculé sur la base de son prix de vente.»

2. A la fin du § 5 de l'article 16 de la même Convention on ajoute la phrase suivante :

«Les exemptions prévues par le présent paragraphe s'appliquent aussi aux intérêts des emprunts ou crédits exemptés d'impôts de toute sorte.»

3. Les exemptions fiscales, dounières et autres prévues par la Convention du 27 août 1960 pour la construction de l'usine de la Société s'appliquent aussi à l'agglomération construite par elle ainsi qu'à ses extensions éventuelles qui est considérée comme une partie intégrante de l'usine depuis sa création.

4. Le vrai sens des mots «matières premières et auxiliaires etc...» de l'article 18 § 1 de la Convention du 27 août 1960 est que les pièces de rechange, l'outillage les accessoires et tout matériel en général nécessaire ou utile au fonctionnement de l'usine y sont compris.

5. Le vrai sens de «droits de douane» de l'article 19 § 4 de la même Convention est que les droits anti-dumping ainsi que toute contribution de quelque forme que ce soit sur les importations, y sont compris.

6. Le vrai sens des dispositions de la Convention du 27 août 1960 est que toutes les réductions et exemptions fiscales prévues par ses dispositions sont objectives.

Article 9.

1. Il est formellement stipulé par surcroît que, ainsi qu'il ressort clairement de la Convention du 27 août 1960, ratifiée par le Décret Loi 4110/1960, ainsi qu'elle a été complétée par la Convention de compromis du 11 mars 1966, les droits, facilités, exemptions fiscales et autres découlant des dites Conventions, qui sont consentis à la Société, sont valables et s'appliquent tels que fixés ou mutatis mutandis selon le cas à cause de de l'uniformité de l'entreprise et du but poursuivi, tant à la présente Convention qu'à toute extension future de la capacité de l'usine, ainsi qu'à tout aménagement ou rénovation de son usine.

2. Les extensions, aménagements et rénovations visés au paragraphe 1 du présent, sont considérés chaque fois comme des premières installations et, toutes les fois que des délais sont impartis pour l'application des facilités, exemptions fiscales et autres, qui se réfèrent dans la Convention du 27 août 1960 aux premières installations, ces délais sont entendus jusqu'à l'expiration du délai imparti chaque fois pour l'importation des capitaux de l'étranger, pour la réalisation de ces extensions, aménagements ou rénovations.

3. Les dispositions de l'alinéa c. du paragraphe 5 de la Convention du 11 mars 1966 entre l'Etat Hel-

lénique et la Société, se référant à la capacité de production de l'usine de 200.000 tonnes d'alumine par an fixée au paragraphe 1 de cette Convention, sont applicables jusqu'à concurrence de ce tonnage de 200.000 tonnes par an et cela après satisfaction des besoins existants et de ceux créés par la présente Convention; elles ne s'appliquent donc pas pour les tonnages produits annuellement excédant 200.000 tonnes d'alumine par an.

Pour le reste, les dispositions de l'alinéa c. du paragraphe 5 de la Convention du 11 mars 1966 ne sont pas modifiées.

4. Toutes les dispositions des Décrets Royaux 584/1960, 43/1965, 512/1966, 113/1967 et 84/1969 sont de toute façon et en tout cas appliquées aussi comme des clauses contractuelles, étant censées être contenues intégralement tant dans la présente que dans la Convention du 27 août 1960, ainsi qu'elle a été complétée par celle du 11 mars 1966, et demeurer en vigueur pendant toute leur durée.

Article 5.

La Société est en droit d'exporter à l'étranger du change pour le paiement annuellement de bénéfices correspondant à la partie du capital social importé de l'étranger, pourvu qu'il y ait des bénéfices, comme suit:

a) Quant à la partie non rapatriée du dit capital, à concurrence de 12 %

b) Quant à la partie rapatriée, à concurrence d'une somme égale au produit des 8 % du prix en devises des produits de la Société exportés à l'étranger, multiplié par une fraction ayant pour numérateur la partie rapatriée du dit capital et pour dénominateur la totalité de la partie du capital social importée de l'étranger.

L'exportation du change dans le cas a) sera effectuée dans la monnaie dans laquelle les capitaux ont été importés. L'exportation du change dans le cas b) sera effectuée en proportion des monnaies acquises au moyen des exportations de la Société.

Article 6.

L'énergie électrique nécessaire pour couvrir les besoins de la Société au-delà de ce qui est prévu par le contrat d'énergie conclu le 25 juin 1960 avec la D.E.H. et modifié le 11 mars 1966, sera fournie par la D.E.H. en application du contrat du 14 février 1969 entre la D.E.H. et la Société.

L'Etat ayant pleine connaissance de ce contrat et de celui du 25 juin 1960 modifié le 11 mars 1966, garantit l'exécution des obligations assumées par la D.E.H. aux termes de ces contrats.

Article 7.

L'Etat s'engage à fournir à partir des sources du Mavroneri, à la demande de la Société, et aussi longtemps qu'elle le demanderait, 450 m³ d'eau/heure moyennant paiement de 75 lepta par mètre cube pris par elle. La demande, à cet effet, de la Société, pourra porter sur une période définie et être déterminée forfaitairement ou successivement, mais devra exclure, à moins de cas de force majeure, la période 15 mars/1er octobre de chaque année. La redevance due par la Société sera indexée sur le prix du m³ d'eau à usage industriel pour la région d'Athènes, sans que sa variation puisse excéder 15 % par période quinquennale et 5 % par an.

Article 8.

Les exemptions, privilèges et autres facilités prévus par la Loi 4171/1961, dans la mesure où ils constituent un régime plus favorable que celui reconnu en vertu des Conventions du 27 août 1960, du 11 mars 1966 et

de la présente, sont applicables tant à l'extension visée par la présente Convention qu'à toute extension future de la capacité de l'usine et à tout aménagement ou rénovation de son usine, pour autant qu'ils rempliront les conditions de cette Loi.

Article 9.

1. Les dispositions de la présente ainsi que celles des Conventions mentionnées à l'article 4 de la présente demeureront en vigueur jusqu'à l'expiration de la durée de la Convention du 27 août 1960 ainsi qu'elle a été modifiée par celle du 11 mars 1966, indépendamment de la durée de la Société.

2. La durée de la Convention du 27 août 1960 entre l'Etat Hellénique et la Société, limitée en application des Accords du 11 mars 1966 à 29 années à partir du 31 mars 1967, est prorogée de 5 ans soit jusqu'au 31 mars 2001.

Au cas où la Société procéderait avant 1978, en une seule fois ou successivement, à des extensions de ses capacités de production d'alumine ou d'aluminium et représentant de nouveaux investissements d'au moins 10 millions de dollars, la durée de ces Conventions serait à nouveau prorogée de 5 ans soit jusqu'au 31 mars 2006. Dans cette dernière hypothèse l'obligation prise par l'Etat en application de l'article 2 § 1 de la présente Convention relatif à l'approvisionnement en bauxite de la Société, ne serait pas assumée pendant la durée de cette prorogation décennale, les dispositions des alinéas 1 et 2 de l'article 9 de la Convention du 27 août 1960 restant quant à elles valables.

Article 10.

Tout différend, contestation ou désaccord surgissant entre l'Etat et la Société par suite de l'application de la présente Convention et concernant l'exécution ou l'interprétation de ses clauses et l'étendue des droits et obligations des parties en découlant, sera tranché exclusivement par arbitrage, conformément aux dispositions de l'article 28 de la Convention du 27 août 1960, ratifiée par le Décret Loi 4110/1960.

Article 11.

1. La présente Convention a été dressée en langues grecque et française.

Pour l'interprétation des dispositions de la Convention les deux textes sont de force égale.

2. Les dispositions du Décret Loi 3026/1954 ne sont pas applicables à la rédaction de la présente Convention.

3. La présente Convention sera ratifiée par la voie législative et entrera en vigueur à partir de la promulgation au Journal Officiel de la Loi portant ratification, à moins de disposition contraire dans son texte.

4. Toutes ses dispositions acquièrent force de loi à partir de la ratification législative.

Pour l'Etat Hellénique

Les Ministres

de la Coordination de l'Industrie
N. MAKAREZOS C. KYPRAIOS

Pour Aluminium de Grèce

Le Président du Conseil d'Administration
J. MARCHANDISE

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 19 Ιουνίου 1969

Έν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 19 Ιουνίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 222

Περί καταβολής τόκων και λοιπών επιβαρύνσεων εκ χρηματοδοτήσεως έργων δημοσίων επενδύσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Ύπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Έγκρίνεται ή καταβολή εις βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού προς την Τράπεζαν της Ελλάδας και λοιπάς Τραπεζάς της ήμεδαπής, τόκων επί έτησίω έπιτοκίω 4,5 ο)ο επί των γενομένων παρ' αυτών, δυνάμει των υπ' άριθ. 1465)4)9. 8.67 και 1469)2)26.8.67 αποφάσεων της Νομισματικής Έπιτροπής, χρηματοδοτήσεων αναδόχων εκτελεστικής έργων δημοσίων επενδύσεων, έναντι κατατιθεμένων πιστοποιήσεων έτους 1967, ως και ή καταβολή του χαρτοσήμου 3 ο)ο των σχετικών συμβάσεων χορηγήσεως.

Οί κατά την παρούσαν παράγραφον καταβλητέοι τόκοι υπολογίζονται μόνον διά τὸ χρονικὸν διάστημα από της πληρωμής των αναδόχων υπό των Τραπεζών μέχρι της καταβολής αυταίς υπό του Δημοσίου των καταβληθέντων αντίστοιχως χρηματικών ποσών.

Άρθρον 2.

Έπί του χορηγηθέντος υπό του Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου προς τὸ Ταμείον Έθνικής Όδοποιίας, δανείου εκ δραχμῶν 700.000.000, δυνάμει της υπ' άριθ. 1467)5)19.8.67 αποφάσεως της Νομισματικής Έπιτροπής καταβάλλεται: τόκος επί έτησίω έπιτοκίω 6,5 ο)ο.

Ποσοστὸν του τόκου τούτου εκ 3,75 ο)ο βάρυναι τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν τὸ δὲ υπόλοιπον 2,75 ο)ο τὸ Ταμείον Έθνικής Όδοποιίας.

Άρθρον 3.

Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού και Οικονομικών θέλουσι ρυθμισθή αι λεπτομέρειαι εφαρμογής του παρόντος.

Εν Αθήναις τῇ 19 Ιουνίου 1969

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α΄

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β΄

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐδεδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 19 Ιουνίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 223

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ψηφίσματος ΚΗ') 1947 μέχρι 30.6.1971.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Ὁ χρόνος ἰσχύος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ψηφίσματος ΚΗ') 1947 «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν

ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν» ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3879) 1958 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων, καθορισμοῦ τῆς συνθέσεως τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ καὶ παράτασεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2364) 1955», παραταθεὶς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4275) 1962 καὶ μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1969 διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 343) 1968 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ψηφίσματος ΚΗ') 1947 μέχρι 30.6.69», παρατείνεται μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1971. Τὰ ἐκ τῆς προσόδου αὐτῆς ποσὰ διατίθενται διὰ πολεοδομικοῦς σκοποὺς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων ἔργων.

Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 19 Ιουνίου 1969

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α΄

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β΄

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐδεδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 19 Ιουνίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ